

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy nowej ulicy na terenie Wrocławia

W związku z realizacją obowiązującej uchwały nr XLVI/1406/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu urbanistycznego Jagodno - Wojszyce we Wrocławiu oraz otrzymaniem wniosku o ustalenie numeracji porządkowej dla budynków mieszkalnych wielorodzinnych w trakcie budowy, zachodzi konieczność nadania nazwy nowej ulicy na terenie Wrocławia. Teren pod ulicę został oznaczony w wyżej wymienionym miejscowym planie jako 14KD-D (ulica klasy dojazdowej). Została ona przeznaczona na realizację celu publicznego. Działka wydzielona pod drogę znajduje się we własności Gminy Miejskiej Wrocław, gdzie gospodarującym gminnym zasobem nieruchomości jest Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta. Nazwa ulicy – **Adama Kopycińskiego** - nawiązuje do istniejących na tym terenie ulic – Edmunda Kajdasza i Krzysztofa Komedy, Jana Kiepury, Haliny Halskiej, Henryka Jareckiego, Franciszki Platówny, związanych z polskimi muzykami. Nazwa została zaproponowana przez Komisję Nazewnictwa Ulic Towarzystwa Miłośników Wrocławia.

Adam Kopyciński (1907-1982) – dyrygent, pianista, pedagog, kompozytor. W latach 1926-1932 studiował w Konserwatorium Krakowskiego Towarzystwa Muzycznego i Szkole Muzycznej im. W. Żeleńskiego. W latach 1933-1935 studiował w Meisterschule w Budapeszcie, a w latach 1945-49 znów w Krakowie, w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej. Koncertował jako pianista w kraju i za granicą. Podczas okupacji, w latach 1942-1945, grał w obozach koncentracyjnych Auschwitz, Mathausen, Melku, Ebensee. Po wojnie dyrygował orkiestrami: Filharmonii Krakowskiej, Warszawskiej, Poznańskiej i Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach. Od 1949 roku współpracował z Operą Wrocławską jako pierwszy dyrygent i wicedyrektor (do 1951 roku), dyrektor naczelny i pierwszy dyrygent (1951-1953, 1960-1970), dyrygent (1970-1976). Pod jego kierownictwem wrocławska Opera przygotowała m. in. prapremierę *Buntu żaków* Tadeusza Szeligowskiego, pierwszej powojennej opery polskiej (1951). W 1954 roku współorganizował Wrocławską Orkiestrę Symfoniczną i był jej dyrektorem do roku 1957, a po przemianowaniu tej instytucji w roku 1958 na Państwową Filharmonię we Wrocławiu (obecnie Filharmonia Wrocławska), nadal nią kierował jako dyrektor i pierwszy dyrygent do roku 1961. Ważną dziedziną jego działalności była dydaktyka, rozpoczęta już w roku 1932. Kontynuował ją we Wrocławiu. W latach 1952-1957 był wykładowcą PWSM we Wrocławiu, a od 1969 roku profesorem. W tej uczelni pełnił też funkcje organizacyjno-administracyjne: w roku akademickim 1956/1957 był dziekanem Wydziału Nauczycielsko-Instruktorskiego, później, w latach 1957-1963, rektorem uczelni. Jego uczniami byli znani muzycy i organizatorzy życia muzycznego w Polsce i Europie, m. in. Stanisław Krukowski,

Maria Oraczewska, Marek Tracz, Antoni Wicherek (m. in. dyrektor teatru Wielkiego w Łodzi i Warszawie), Jerzy Zabłocki (działacz muzyczny na Dolnym Śląsku, profesor i rektor WSM, profesor AM w Warszawie i Bydgoszczy, dyrektor i dyrygent Opery Wrocławskiej), Tadeusz Strugała, Tadeusz Zathey. W dorobku kompozytorskim Adama Kopycińskiego są pieśni i ilustracje muzyczne dla Polskiego Radia.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.